

**การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**

**The Development English Speaking Skills for Communication Using Role-Playing Activities
 of Prathomsuksa 2 Students**

กานต์ญาณิศา สุนทร¹ สุรกันต์ จังหาร² และประสพสุข ฤทธิเดช³

Karnyanisa Soonthorn¹ Surakarn Jangharn² and Prasopsuk Rittidet³

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม^{1,2,3}

Education Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University^{1,2,3}

Corresponding author, E-mail: karnyanisa@hotmail.com¹, K094984264@gmail.com², prasopsuk2552@hotmail.com³

บทนำ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังจากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง จำนวน 22 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (One Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.91/77.35 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติมีคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 77.35 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.45, S.D.=0.28)

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ; ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร; บทบาทสมมติ

ABSTRACT

The objectives of this research were to: 1) develop the communicative English Speaking learning activities using role-playing activities for Prathomsuksa 2 Students based on the efficient standard of 75/75, 2) compare the English Speaking skills for communication of Prathomsuksa 2 students after studying through the developed role-playing learning activities with the criterion of 75 percent, and 3) study the satisfaction of Prathomsuksa 2 Students who learned through communicative English Speaking learning activities using role-playing activities for Prathomsuksa 2 students. The samples were 22 students of Prathomsuksa 2 in Anuban Khumuang School selected via the cluster random sampling. The research instruments were: lesson plans, English for communication skills test, and the questionnaire of student's satisfaction on learning activities using role-playing activities for Prathomsuksa 2 students. The statistics used in data analysis were: percentage, mean, standard deviation and t-test (one sample).

The results revealed that: (1) the learning activity using role-playing activities had the efficiency of 76.91/77.35 which reached the 75/75 committed standard, (2) the score of English speaking skills for communication of Prathomsuksa2 students after studying through the developed role-playing activities was 77.35 percent which was higher than the set criterion, and (3) the students had the satisfaction on learning through the developed activities using role-playing at the high level ($\bar{X}$ = 4.45, S.D. = 0.28).

Keywords: English Speaking Skill, Communicative English, Role-Playing

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารเพื่อความเข้าใจกันของคนต่างชาติต่างภาษา เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด ถือว่าเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ผู้เริ่มเรียนภาษาที่สองได้เรียนรู้ก่อนทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 1 เน้นทักษะการฟังและการพูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลในสถานการณ์ง่าย ๆ และทำท่าทางประกอบการพูดตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 220-222) ซึ่งสอดคล้องกับกรณีการ์ กาญจนดา (2546, น. 2) ที่ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นการสอนที่เน้นทักษะเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความสามารถทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร ซึ่งการสอนทักษะการพูดนั้นใช้วิธีการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยจะเน้นที่การสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้พูดต้องการ มีการส่งเสริมให้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่าง ๆ เข้าช่วยให้มีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ทักษะการพูดเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในโลกยุคปัจจุบัน เนื่องจากการพูดเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยการใช้เสียง ภาษา และท่าทางเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกความคิดและความเข้าใจจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง ทำให้ผู้พูดและผู้ฟังสามารถสื่อสารกันได้ (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558, น. 146) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Nunan (1991, p. 279) ที่กล่าวว่าทักษะการพูดเป็นทักษะที่บ่งบอกถึงความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาได้อย่างชัดเจน ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกพูดมากขึ้น และในการเรียนการสอนทุกครั้ง ผู้เรียนต้องสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนมักใช้วิธีการสอนแบบเดิม กล่าวคือให้นักเรียนอ่านเรื่องจากหนังสือแล้วให้นักเรียนเขียนตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่าน เนื้ออธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ในเรื่องนั้น ๆ แล้วให้นักเรียนเขียนเลียนแบบตามโครงสร้างในหนังสือ ครูผู้สอนไม่เปลี่ยนแปลงวิธีการสอน ไม่มีเทคนิคการสอนและสื่อการเรียนการสอนหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ มาสอนนักเรียน (ศุภวรรณ บัวบุญ, 2551, น. 2-3) เพื่อเป็นการพัฒนาขีดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวหน้าโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยต่อไป โดยเฉพาะครูผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียนและชีวิตประจำวัน และแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงนั้นคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2551, น. 37)

จากการรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ประจำปี การศึกษา 2561 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง ราชวิทยาลัยอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.85 ซึ่งต่ำกว่าระดับจังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.19 และยังต่ำกว่าระดับประเทศที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.24 (โรงเรียนอนุบาลคูเมือง, 2562, น.9) ซึ่งโรงเรียนควรเร่งพัฒนานักเรียนให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์อีกทั้งสภาพจัดการเรียนการสอนและผลการประเมินผลรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง อีกทั้งผู้วิจัยในฐานะผู้สอนพบว่าทักษะในการการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาคือนักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันน้อยมากขาดความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษ และนักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย ทำให้ไม่สามารถที่จะพูดสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ ไม่สามารถพูดคำศัพท์ วลี ข้อความ หรือประโยคสั้น ๆ ได้ และนักเรียนไม่กล้าออกเสียงไม่กล้าแสดงออก

ไม่ให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ทั้งนี้ เนื่องจากนักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษนั้นยาก และตนเองไม่มีความสามารถที่จะพูดได้ ทำให้ไม่กล้าพูด เพราะกลัวผิดหลักไวยากรณ์ ไม่กล้าพูดออกเสียง หรือออกเสียงเบา ไม่มีการเน้นเสียงหนักเบา จึงทำให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง ซึ่งนักเรียนควรได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น โดยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในห้องเรียนและในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากปัญหาที่ผู้วิจัยค้นพบในชั้นเรียน การที่ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการแสดงออกทำให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษน้อยลง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษให้มากขึ้นพบว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถจะพัฒนาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด ทำให้ผู้เรียนแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตน ทั้งด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรม ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความรูสึกและพฤติกรรมทั้งของตนเองและผู้อื่น และเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2551, น. 90)

กิจกรรมบทบาทสมมติ คือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกมาตามความรู้สึกนึกคิดของตน และนำเอาการแสดงออกของผู้แสดงทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรูสึกและพฤติกรรมที่สังเกตมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ (ทิศนา แคมมณี, 2550, น. 358) ซึ่งสอดคล้องกับ อารมณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 160) ได้กล่าวว่ากิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ทำให้การเรียนรู้นี้มีความหมายสำหรับผู้เรียน เพราะข้อมูลมาจากผู้เรียนโดยตรง ไม่ต้องใช้กระบวนการคิดที่ซับซ้อนทำให้บทเรียนสนุกสนาน มีชีวิตชีวาเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในทุกๆระดับ ช่วยเสริมประสบการณ์ในการเรียนของผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม การมีปฏิสัมพันธ์

และพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนด้วยโดยกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ตามแนวคิดของทิศนา แคมมณี (2550) ได้แก่ (1) การเตรียมการ โดยผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะให้ชัดเจน (2) การเริ่มบทเรียน โดยผู้สอนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน (3) การเลือกผู้แสดง ครูพิจารณาเลือกตัวนักแสดง และให้ผู้แสดงเตรียมการแสดง (4) การเตรียมผู้สังเกตการณ์ ครูผู้สอนเตรียมผู้ชม และทำความเข้าใจกับผู้ชม (5) การแสดง ให้นักเรียนที่ได้รับบทบาทสมมติ แสดงหน้าชั้นเรียน (6) การวิเคราะห์อภิปรายผลการแสดง สรุปหลังการแสดง และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

จากปัญหาความสำคัญ และกระบวนการสอนข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นวิธีการสอนที่ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออกตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ โดยการใช้คำศัพท์ วลี หรือบทสนทนาสั้น ๆ ง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน เพื่อการสื่อสารกับบุคคลรอบข้างในสถานการณ์ต่าง ๆ เสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน ให้นักเรียนได้เรียนรู้การแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความเป็นจริง ลดความตึงเครียดและทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานนักเรียนได้ฝึกการออกเสียงคำศัพท์ วลี ข้อความ หรือประโยคสั้น ๆ จากการเตรียมการแสดง ซึ่งฝึกซ้อมโดยครูเป็นผู้ดูแลให้เป็นไปตามบทบาทที่กำหนดจะทำให้เด็กมีความมั่นใจและกล้าออกเสียงมากขึ้นดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 75 /75

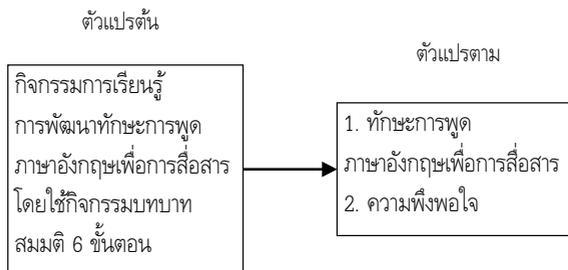

2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เรียนจากการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวคิดสำหรับดำเนินการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ รวมถึงกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของทีศนา แซมมณี (2550) นำมากำหนดตัวแปรต้น และตัวแปรตาม แสดงกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง ห้อง ป.2/3 จำนวน 22 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

ตัวแปร

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) ความพึงพอใจ

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้นำประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมงซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รวมถึงวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อเป็นกรอบในการออกแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะใช้ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจากนั้นสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามทีออกแบบไว้ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณา ความเหมาะสม และความตรงตามเนื้อหา ตลอดจนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ชื่อเรื่อง เนื้อหา ความคิดรวบยอด และความสัมพันธ์กันของจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีผลการประเมินความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{x}=4.26$, S.D.=0.18) ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมติที่พัฒนาขึ้นเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนส่งเสริมให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออก ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ โดยการใช้คำศัพท์ วลี หรือบทสนทนาสั้น ๆ ง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน เพื่อการสื่อสารกับบุคคลรอบข้างในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามบทบาทสมมติที่กำหนด เสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน ให้นักเรียนได้เรียนรู้การแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความเป็นจริง ลดความตึงเครียดและทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน

2. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค (Rubric Scoring) จำนวน 3 ข้อ

ครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้ในบทเรียนโดยนักเรียนจับคู่ในการทดสอบ สหนามตามเหตุการณ์ที่กำหนดให้ และเติมบทสนทนาที่ขาดหายไป รวม 60 คะแนน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร คู่มือ แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากนั้นสร้างแบบวัดทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน แบบรูปรีด ประกอบด้วย 1) ความคล่องแคล่วในการพูด 2) การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจนถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ 3) พูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ 4) การออกเสียงหนัก เบา ใช้ระดับเสียงสูง ต่ำได้ถูกต้อง และ 5) การพูดสื่อความหมายแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมิน ตรวจสอบความสอดคล้อง ระหว่างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ กิจกรรมบทบาทสมมติ กับจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อคำถาม ผู้วิจัยนำมาหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.80-1.00

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม การเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความพึงพอใจกับการสร้างและ หาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากนั้นสร้างแบบสอบถาม ความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดข้อคำถามในรายการประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุม องค์ประกอบกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ แล้วเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม ของการใช้ภาษา รวมถึงลักษณะของข้อคำถาม ผู้วิจัยนำผลประเมิน มาหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.60-1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทครู บทบาท ของนักเรียน ซึ่งแจ้งเป้าหมายของการเรียนและวิธีการวัดและ ประเมินผลในการวิจัยครั้งนี้

2. ดำเนินจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง เมื่อสิ้นสุดในแต่ละแผนการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้นักเรียนทำใบงานและ แบบทดสอบย่อย

3. ทำการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนด้วยแบบวัดทักษะทักษะการพูด และทำการบันทึกวิดีโอ นักเรียนทุกคนเพื่อประกอบการพิจารณาให้คะแนนอีกครั้ง

4. เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 โดยใช้สูตร E1/E2

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้ t-test (One Sample) กับเกณฑ์ร้อยละ 75

3. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ กิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานและแปลผลค่าเฉลี่ยการประเมิน ดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก

2.50-3.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย

1.00-1.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีดังนี้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกิจกรรม บทบาทสมมติ

รายการ	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพ กระบวนการ (E ₁)	22	250	192.27	1.33	76.91
ประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ (E ₂)	22	60	46.41	2.54	77.35
ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ E ₁ /E ₂ เท่ากับ 76.91/77.35					

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพกระบวนการ (E₁) เท่ากับ 76.91 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ เท่ากับ 77.35 กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ E₁/E₂ เท่ากับ 76.91/77.35 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ กำหนดไว้คือ 75/75

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t	Sig. (1-tailed)
หลังเรียน	22	60	46.41	2.54	77.35	2.60*	0.0083

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.41 และเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ ร้อยละ 75 พบว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานที่ได้พูด ออกเสียงภาษาอังกฤษ	4.77	0.43	มากที่สุด
2. นักเรียนรู้สึกมีความสุขที่ได้แสดง บทบาท ในการพูดภาษาอังกฤษ กับเพื่อน ๆ	4.05	0.65	มาก
3. นักเรียนรู้สึกพอใจที่ตนเองกล้า แสดงออก ในการพูดภาษาอังกฤษ และพูดคล่องแคล่วมากขึ้น	4.55	0.51	มากที่สุด
4. นักเรียนรู้สึกดีใจ ที่จำคำศัพท์ และรู้ความหมายเพิ่มขึ้น	4.32	0.72	มาก
5. นักเรียนดีใจที่ได้แสดง ความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมในห้องเรียนภาษาอังกฤษ	4.05	0.49	มาก
6. นักเรียนรู้สึกพอใจและตื่นเต้นทุกครั้ง ที่ครูคัดเลือกนักแสดง เพื่อเป็นตัวแทน ในห้องเรียน	4.91	0.29	มากที่สุด
7. นักเรียนพอใจกับบรรยากาศ บัตรคำใบ้ ความรู้ ที่มีสีสันสวยงาม เข้าใจง่าย	4.64	0.49	มาก
8. นักเรียนรู้สึกพอใจกับบทบาทที่ได้รับ มอบหมายจากครู ในการแสดงหน้าชั้นเรียน	4.41	0.59	มาก
9. นักเรียนรู้สึกพอใจในการทดสอบการพูด ภาษาอังกฤษของครู ที่สมมติบทบาท เข้าใจง่าย	4.45	0.51	มาก
10. นักเรียนมีความรู้สึกดี และมั่นใจใน การพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน และผู้ปกครอง	4.36	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.45	0.28	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยรวมอยู่ในระดับ ความพึงพอใจมาก ($\bar{X}$ =4.45, S.D.=0.28) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ นักเรียน รู้สึกพอใจและตื่นเต้นทุกครั้งที่ครูคัดเลือกนักแสดง เพื่อเป็น ตัวแทนในห้องเรียนในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.91, S.D.=0.29)

รองลงมา คือ นักเรียนรู้สึกสนุกสนานที่ได้พูดออกเสียง ภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.77$, $S.D.=0.43$) และนักเรียนพอใจกับบัตรภาพ บัตรคำ ไบความรู้ ที่มีสีสันสวยงาม เข้าใจง่ายในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.64$, $S.D.=0.49$) ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจต่ำสุด คือนักเรียนรู้สึกมีความสุขที่ได้แสดงบทบาท ในการพูด ภาษาอังกฤษกับเพื่อน ๆ ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, $S.D.=.65$) และนักเรียนดีใจที่ได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมในห้องเรียนภาษาอังกฤษในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, $S.D.=0.49$)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.91/77.35 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 หมายความว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย จากการการทำไปงานและการทดสอบย่อย คิดเป็นร้อยละ 76.91 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 77.35 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัย ได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างละเอียด โดยศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง แนวทาง การจัดการเรียนรู้ สื่อประกอบการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผู้วิจัยได้นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมิน ความสอดคล้องแล้วความเหมาะสม และตรวจสอบแก้ไข แล้วนำไป ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง และกิจกรรม บทบาทสมมติช่วยทำให้นักเรียนตื่นตัวสนุกสนานที่ได้พูดออกเสียง ภาษาอังกฤษ ประกอบกับบัตรภาพ บัตรคำ ไบความรู้ ที่มีสีสัน สวยงาม เข้าใจง่ายมีการสวมบทบาทในสถานการณ์ ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกมาตามความรู้สึกนึก คิดของตนทำให้ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ

โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของทีตนา แชมมณี (2550, น. 358) และอารณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 160) ได้กล่าวว่า กิจกรรมบทบาท สมมติ เป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาท ในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออก มาตามความรู้สึกนึกคิดของตน เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้บทเรียนสนุกสนาน มีชีวิตชีวาเหมาะสม กับการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาทักษะทางภาษา ของนักเรียน ด้วยสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิชญมา กล้าวิจารณ์ (2560, น. 90) พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการพัฒนาทักษะ การพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.30/76.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของรุ่งลดาวัลณ์ วงษ์ชนาสิริ (2558, น. 107-108) พบว่าผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควบคู่ กับกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.73/81.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

2. นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 หมายความว่า กิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ช่วยพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียน ทั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่ทำให้ ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม และเรียนรู้จากสถานการณ์ใกล้เคียงกับ ความเป็นจริงมีการฝึกการออกเสียงคำศัพท์ วลี ข้อความ หรือ ประโยคสั้น ๆ จากการเตรียมการแสดง การฝึกซ้อมบทสนทนา ในบทบาทที่กำหนด โดยครูเป็นผู้ดูแลใกล้ชิดคอยให้คำแนะนำการ จัดสถานการณ์ที่นักเรียนคุ้นเคยและสามารถพบเจอได้ใน ชีวิตประจำวัน จะทำให้นักเรียนผ่อนคลาย มีความมั่นใจและกล้า ออกเสียงมากขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรงในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผ่านการร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมบทบาท สมมติ เกิดความเข้าใจและทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษมากขึ้น อีกทั้งการเรียนรู้ด้วยบทบาทสมมติเป็นการจัด

ประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้มีโอกาสสวมบทบาทมีโอกาสดึงทักษะการสื่อสารมีการเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์จนเกิดความรู้ความเข้าใจ นำไปประยุกต์ใช้สามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ประเมินค่าหรือ สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ และพัฒนาตนเองเต็มความสามารถทำให้นักเรียนเรียนรู้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 70 (พรทิพย์ วงศ์ไพบูลย์, 2560, น. 331) สอดคล้องกับแนวคิดของเกศสุตา ปงลังกา (2550, น. 9) ได้กล่าวว่าการจัดการสอนทักษะการพูดมีความสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียน ครูสามารถสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติอีกด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของผลการวิจัยของกาญจนา ครุขมณี และสมชนก กุ๋อ่าไฟ (2558, น. 1486) พบว่า การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของคันสนะ มูลชาติ (2558, น. 74) พบว่า ทักษะด้านการพูดของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิชญภา กล้าวิจารณ์ (2560, น. 90) พบว่า ทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้เนื่องมาจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่สร้างความตื่นเต้น สนุกสนานที่ได้พูดออกเสียงภาษาอังกฤษ ประกอบกับ บัตรภาพ บัตรคำ ใบความรู้ ที่มีสีสันสวยงาม เข้าใจง่าย มีการสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน กล่าวแสดงออก ได้แสดงบทบาทและพูดในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง เป็นการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับนักเรียน และลักษณะกิจกรรมเป็นการจัดสถานการณ์ตามความสนใจของผู้เรียนทำให้คล้ายกับการเล่น หรือการแสดงบทบาททั่ว ๆ ไป นักเรียนจึงไม่มีความกังวลในการพูด

ภาษาอังกฤษในการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นการลดความกังวลและเพิ่มความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อีกด้วย เมื่อนักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้นจะทำให้เห็นความก้าวหน้า และความสำเร็จของตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งได้เห็นประโยชน์และคุณค่าในการพูดภาษาอังกฤษ จึงทำให้เกิดความพึงพอใจ ความสนใจ ความตั้งใจ และความต้องการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น.90) ที่ได้กล่าวว่าการบูรณาการบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถจะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด แสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตน ทั้งด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรม ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งของตนเองและผู้อื่น และเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของคันสนะ มูลชาติ (2558, น. 74) พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ ในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิชญภา กล้าวิจารณ์ (2560, น. 92) พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจาก มีการจัดกิจกรรมที่มีลักษณะสถานการณ์เหมือนในชีวิตประจำวันมากที่สุด ทำให้นักเรียนคลายกังวลในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ และเกิดความพึงพอใจในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำแผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรศึกษารายละเอียดเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และนำไปปรับใช้ให้ถูกต้องตามบริบทที่เกี่ยวข้อง

1.2 ควรมีการสอนที่หลากหลายน่าสนใจ มีภาพ เสียง ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ และควรเป็นเรื่องใกล้ตัวที่นักเรียนสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจ สนุกสนาน และเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติ ประกอบด้วย กิจกรรม และสื่อที่หลากหลายที่นักเรียนเตรียมมาประกอบการแสดงบทบาทสมมติตามบทที่กำหนด เพื่อความสมจริงใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด อาจมีจำนวนมากและใช้เวลานานกว่าที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง โดยการฟังบทสนทนาง่าย ๆ และตอบโต้ได้ด้วยการใช้ทักษะการพูดเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถและทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2 ควรกำหนดกิจกรรม สถานการณ์ ในการแสดงบทบาทสมมติให้หลากหลายขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และนำไปใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลายในชีวิตประจำวันได้

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จันทาร และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช ที่ได้ให้ความช่วยเหลือเอาใจใส่ตรวจแก้ งานวิจัยเพื่อให้สมบูรณ์ที่สุดและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ กาญจนดา. (2546). *การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กาญจนา ครุฑมณี และสมชนก ภู่อำไพ. (2558). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ. *การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิตประจำปี พ.ศ. 2558*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.

เกศสุดา ปงลังกา. (2550). *การศึกษากาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทิตินา เขมมณี. (2550). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.

พรทิพย์ วงศ์ไพบูลย์. (2560). การเรียนรู้เชิงรุกและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Active Learning). *วารสารสถาบันวิจัยญาณสงวร*, 8(2), 327-336.

พิชญาภา กล้าวิจารณ์. (2560). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

รุ่งลาวันฉน์ วงษ์ธนาสิริ. (2558). *ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติควบคู่กับกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

โรงเรียนอนุบาลคูเมือง. (2562). *รายงานการประเมินตนเอง (SAR)*. บุรีรัมย์: โรงเรียนอนุบาลคูเมือง.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). *นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Back ward Desing*. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศุภวรรณ บัวบุญ. (2551). *การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนเขียนแบบกระบวนการของโรมส์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สถาบันภาษาอังกฤษ. (2557). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากลระดับชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

Nunan, D. (1991). Communicative tasks and the language curriculum. *TESOL quarterly*, 25(2),279-295.